



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 152/2015
25.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.В. и др, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Д.В., М.Т., С.М.-Р., М.М. и Д.М. - адвоката З.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К бр.599/2013 од 02.07.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1692/14 од 15.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 25. фебруара 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Д.В., М.Т., С.М.-Р., М.М. и Д.М.- адвоката З.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К бр.599/2013 од 02.07.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1692/14 од 15.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К бр.599/2013 од 02.07.2014. године, окривљени Д.В. оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ и кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ, а окривљени М.Т. због извршења кривичног дела трговина утицајем из члана 366. став 3. КЗ и кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ, па пошто су им претходно утврђене појединачне казне за свако од извршених кривичних дела, и то окривљеном Д.В. за кривично дело из члана 359. став 1. КЗ казна затвора у трајању од шест месеци, а за кривично дело из члана 355. став 1. КЗ казна затвора у трајању од три месеца, те окривљеном М.Т. за кривично дело из члана 366. став 3. КЗ казна затвора у трајању од осам месеци, а за кривично дело из члана 355. став 1. КЗ казна затвора у трајању од четири месеца, окривљенима су применом одредаба чланова 60. и чланова 64, 65. и 66. КЗ изречене условне осуде, тако што је окривљеном Д.В. утврђена јединствена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док је

окривљеном М.Т. утврђена јединствена казна затвора у трајању од 11 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљена С.М.-Р. оглашена је кривом због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1, самостално и у саизвршилаштву – у вези са чланом 33. КЗ, за које дело јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од седам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљена у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док су окривљени М.М. и Д.М. оглашени кривим због извршења по једног кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 33. КЗ, за која дела су им изречене условне осуде, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одређено да се ове казне неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Окривљени су обавезани да суду солидарно плате износ од 1.200,00 динара на име трошкова кривичног поступка, те износе од по 5.000,00 динара на име судског паушала, све у року од 15 дана по пријему пресуде, под претњом принудне наплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1692/14 од 15.12.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Пожеги, те окривљеног Д.В. и заједничког браниоца окривљених Д.В., М.Т., С.М.-Р., М.М. и Д.М., а пресуда Основног суда у Пожеги К бр.599/13 од 02.07.2014. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених Д.В., М.Т., С.М.-Р., М.М. и Д.М. – адвокат З.С., због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) конкретно због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. и став 2. ЗКП и "погрешне примене закона у смислу члана 485. став 2. ЗКП", са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега

таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП-а, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости указује на повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, односно на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. ст. 1. и 2. ЗКП, при чему није определио конкретно ниједну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, а из образложења захтева произилази да правноснажне пресуде побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, истицањем да је изрека првостепене пресуде неразумљива, у знатној мери противречна самој себи и разлозима пресуде, да не садржи разлоге о битним чињеницама, те да су изнети разлози нејасни и противречни.

У односу на радње окривљеног Д.В., у захтеву се наводи да ни првостепена, а ни другостепена пресуда, не садрже ниједан јасан разлог каква је то "корист у виду погодности" прибављена привредном друштву П. доо К. радњама окривљеног, и с тим у вези указује се да је у односу на овог окривљеног погрешно примењен закон, јер у његовим радњама нема елеманата дела због којих је оптужен. У односу на остале окривљене, бранилац указује на повреду закона, међутим не наводи у чему се конкретно ова повреда састоји, већ истиче да окривљени нису извршили кривична дела због којих су оглашени кривим и указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа указивањем да је првостепени суд у односу на све окривљене на утврђено чињенично стање погрешно применио закон у смислу одредбе члана 485. став 2. ЗКП.

Како, дакле, бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости само формално означава повреду закона, због које је подношење захтева дозвољено (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), али суштински указује на недозвољене разлоге за подношење захтева (битне повреде из члана 438. став 2. тачка 2. и 438. став 1. тачка 11. ЗКП), те на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, које повреде нису предвиђене као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљених, односно бранилаца окривљених, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљених Д.В., М.Т., С.М.-Р., М.М. и Д.М. – адвоката З.С., одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.